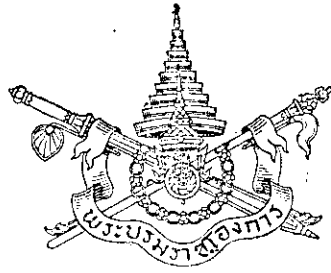

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๑๐๖

พระราชกฤษฎีกา

ถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ที่ทุ่งเสม็ดเอน ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง
จังหวัดนครศรีธรรมราช พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. ต. พิษยนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๐๑๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๗

โดยที่เห็นสมควรถอนการหวงห้าม ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งได้หวงห้ามไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์พาหนะที่ทุ่งเสม็ดเอน ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ทำประโยชน์

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๘ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ทุ่งเสม็ดเอน ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พุทธศักราช ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ทุ่งเสม็ดเอน ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้หวงห้ามไว้ด้วย

LIRT

วันที่ ๘ กันยายน ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๑๐๘

ประกาศนายอำเภอปากพนัง ลงวันที่ ๘ กันยายน พุทธ
ศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ทุ่งเสม็ดเอน ซึ่งได้หวงห้ามไว้ตามประกาศนายอำเภอปาก
พนัง ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๑ อยู่หมู่บ้านที่ ๗ ตำบล
คลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช การที่ทาง
ราชการหวงห้ามไว้เพื่อให้ราษฎรอาศัยเลี้ยงสัตว์พาหนะ แต่เนื่อง
จากที่ดินรายนี้อยู่ในที่ลุ่มน้ำท่วมทุกปี ราษฎรเลี้ยงสัตว์พาหนะได้
แต่เฉพาะในฤดูแล้ง และมีราษฎรนำสัตว์พาหนะไปเลี้ยงเป็นจำนวน
เล็กน้อย ทั้งมีที่ดินแปลงอื่นที่ใกล้เคียงพอจะนำสัตว์พาหนะไปเลี้ยง
ได้โดยสะดวก จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกาก่อนการหวงห้ามที่ดิน
รายนี้ เพื่อให้ราษฎรจับจองประกอบกรอาชีพต่อไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand